

Tâm Thư gửi cho Tuổi Trẻ sinh sau năm 1975.

Các bạn trẻ thân mến,

Đã qua tuổi 80 ở tuổi gần đất xa trời, tôi thành tâm viết những giòng này gửi đến các bạn, tất cả vì tình yêu quê hương Việt Nam hầu mong các bạn nhận thức thêm sự thật ai đã thật sự tàn phá quê hương của chúng mình.

Các bạn rất may mắn sinh sau năm 1975, sau cuộc chiến Ba Mươi Năm 1945-1975, cuộc chiến bao đau thương, bao máu và nước mắt trên quê hương Việt Nam đã chấm dứt. Từ Nam chí Bắc bao nhiêu người đã mất tất cả người thân, gia đình tan nát chạy ngược xuôi để tránh bom đạn, nhưng kết cuộc người hưởng lợi không ai khác hơn là Tàu Cộng.

Xin kể về gia đình tôi là một nạn nhân của Cộng Sản và cũng là chứng nhân hiện đang sinh sống ở nước ngoài để giúp các bạn hiểu rõ hơn hoàn cảnh của những người đã hy sinh cho tổ quốc Việt Nam, đã góp phần bảo vệ người dân lành dưới chế độ độc tài của Cộng Sản Việt Nam qua sự chỉ đạo của Trung Cộng.

Ông Nội của tôi là bạn ông Trần Quý Cáp, sau khi ông Trần Quý Cáp bị bắt ở Cầu Sông Cạn, Hà Dừa Phú Vinh Nha Trang, Ông Nội tôi trốn thoát về khai canh núi Đá Đen, làm ra bốn cánh đồng lớn là Đồng Găng, Đồng Tròn, Đồng Giải và Đồng Nga. Ông Bà Nội và Cha Mẹ của tôi đã bị Việt Minh thủ tiêu với tội danh là địa chủ, sau khi Mặt Trận Nha Trang bùng nổ năm 1945, dù trước đó Ông Bà tôi đã nuôi kháng chiến chống Pháp 6 năm. Tôi lúc năm tuổi được chị Vú nuôi bỏ trong thúng đẩy qua sông, gánh về gia đình Bác nuôi dưỡng.

Nhà cửa đã bị Việt Minh đốt sạch vì lệnh Tiêu Thỏ Kháng Chiến, Chủ tôi đem tôi về Huế năm 1950, học trường Jeanne D'Arc.. Năm 1960 tôi làm việc cho Tòa Lãnh Sự Huế, đến năm 1963 đổi vào làm việc cho Ngân hàng Mỹ The Chase Manhattan Bank N.A. Military Banking Facilities Agent Of The U.S. Treasury, trong phi trường Đà Nẵng cho đến năm 1972 thì chấm dứt, trong lúc Nhà tôi phải đi hành quân ở Khê Sanh, Lao Bảo.

Theo dõi tin tức chiến sự hằng ngày, hai bên đã ký kết Hiệp Định Paris 1973, hầu chấm dứt chiến tranh năm 1973. Với kinh nghiệm học hỏi làm việc cho Cơ quan Hoa Kỳ 12 năm, chúng tôi làm Dự Án xây dựng Nhà Máy Đường Khánh Hòa Tiểu Thủ Công Nghiệp, tại Xã Suối Hiệp, Huyện Diên Khánh, Tỉnh Khánh Hòa, khi Hòa bình trở lại trên quê hương.

Nhà máy đường đang xây 40 cây cột trụ cùng 5 vại sắt. Một cơn lốc lao tới thổi qua nhà máy kéo theo mấy chục cột trụ và 5 vại sắt sụp đổ tan tành, may mắn không ai bị thương, Tôi đứng chết lặng, nhìn nhà máy trở thành đống gạch vụn với bao công trình đã tiêu tan, Lái xe trên đường về lòng tan nát, mắt cứ hoa lên, con trai tôi phải chỉ đường về nhà. Tôi bị mê man lúc tỉnh dậy đã 4 giờ sáng. Nhớ lại mọi việc đã xảy ra như trời sập trong tích tắc, một tia sáng chợt lóe lên, tôi phải giải quyết ngay, tôi không thể bỏ cuộc.

Sáu giờ sáng tôi gọi Ông nhà thầu đem xe cần cẩu vào kéo dàn sắt ra, huy động tất cả nhân viên vào tập trung dọn dẹp, tháo gỡ đòn tay và mái tôn xuống, ba ngày sau đã dựng lên một mái che đã chiến. Ngày thứ tư máy móc hoạt động trở lại, lửa đã bốc nghi ngút đổ rục lên bầu trời qua ống khói, mọi người đều vui mừng, những tưởng nhà máy phải ngưng hoạt động trong thời gian dài vì chờ xây dựng trở lại. Từ đó chúng tôi bắt đầu sản xuất đường vào cuối năm 1973.

Các bạn trẻ ơi, viết tóm tắt như thế, nhưng biết bao gian nan, từ cây mía ra thành đường. Phải thuyết phục nông dân phá bỏ cây ăn trái, trồng cây mía đường, phải vào Phan Rang mua hom giống cho nông dân trồng mới có đủ nguyên liệu để sản xuất. Mỗi ngày có 5 xe chở công nhân đi chặt mía mỗi xe 30 người, đi từ sáng sớm đến tối mịt mới về. Nhân viên nhà máy được chia làm 3 ca thay phiên làm việc suốt ngày đêm. Nhà máy phân chia nhiều khu vực, gian nấu đường, gian cắt cùn, làm rượu, gian làm bánh kẹo, phòng làm đường tán, đường cát, đường phèn. Mật đường chứa trong 50 cái hồ để quay ly tâm ra đường cát. Phân chia một số công nhân đi trồng mía trong những vùng đất của nhà máy, để có mía quanh năm. Địa bàn thu mua mía thuộc Huyện Diên Khánh ra đến Thôn Kỳ Lộ Tuy Hòa, đi vào Cam Ranh, Vĩnh Cảnh Đông Ba Thìn, lên đến Khánh Dương vùng mía nghe nói của ông Nguyễn Cao Kỳ, nay thuộc quân đội quản lý, họ không biết nấu đường, phải bán mía cho nhà máy. Nhà Máy có bẫy vệ tinh nấu đường tại chỗ, thay vì chở mía, lại chở đường nước về quay ly tâm ra đường cát.

Tất cả công trình xây dựng có rất nhiều người đóng góp, như Kỹ Sư Võ Ngọc Trước đang định cư tại Canada, làm Dự Án cho Nhà máy đường Khánh Hòa, người đã điều hành ba nhà Máy Đường Hiệp Hòa, Phan Rang và Quảng Ngãi. Kỹ Sư Võ Văn Dương Anh đã sản xuất máy ép mía 30 mã lực, gia đình đang ở Canada. Kỹ Sư Lê T.Th, nguyên Giám đốc NHPTNN điều hành nhà máy, Bà Nguyễn Thị Cẩm Vân thiết kế họa đồ nhà máy, Ông Lê Văn Quý quản lý nhà máy, Chị Nguyễn Thị Mai

kế toán trưởng, chị Nguyễn Thị Hoa Thủ Quỹ. Ba anh em Hoàng Hỷ, Hoàng Quang và Hoàng Vinh, Trưởng Ban Giám Sát công trường thu mua lúa, tất cả nhân viên trên 200 người. Chúng tôi cùng nhau xây dựng Nhà Máy Đường mong đóng góp và xây dựng quê hương trong lúc các anh em chiến sĩ đang đổ xương máu bảo vệ biên cương, họ còn rất trẻ, đầy nhiệt huyết.

Thời đó có nhiều vị có Học Bổng được xuất ngoại, đem kiến thức về giúp nước, thành phần trí thức rất nhiều, hầu như cơ sở sản xuất nào cũng có người đi tu nghiệp, để bắt kịp nền khoa học thế giới, vì thế xã hội phát triển rất nhanh. Tất cả mọi ngành nghề nào cũng có quá trình đầu tư và xây dựng đầy gian khổ rồi mới thành công.

Miền Nam trước 1975, lúc bấy giờ đang có chiến tranh, nhưng mọi ngành nghề đều được chính phủ giúp đỡ và phát huy tối đa, những hàng hóa nội địa nhu yếu phẩm, như muối đường, nước mắm, vải vóc, tơ lụa, xà phòng, giấy v.v... tuy những đồ dùng thuộc Tiểu thủ công nghệ, vẫn sản xuất cho các nước bạn xung quanh để thu ngoại tệ. Nhất là gạo được xuất cảng ra nước ngoài. Tất cả những ngành nghề được nhà nước hỗ trợ giúp vốn bằng cách cho người dân vay tại Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp và được Cục Đầu Tư và Xây Dựng cấp giấy phép, được miễn thuế 5 năm. Nhà nước cấm nhập những hàng hóa đã được sản xuất trong nước, để bảo vệ mặt hàng nội địa, tạo công ăn việc làm cho người dân. Một bước tiến quan trọng là Việt Nam đã sản xuất được xe hơi hiệu Ladalat.

Saigon được mệnh danh là Hòn Ngọc Viễn Đông, mà Tổng Thống Lý Thừa Vãn ước ao noi theo.

Đến năm 1975, đầu tháng 4 quân đội CS chưa vào đến Saigon, Nha Trang đã tràn quân đội CS miền Bắc, ngày 18-4-1975 nhà tôi đã tin tưởng lời của Ban Quân quản đi trình diện theo lời kêu gọi chỉ học tập 7 ngày, để biết chính sách khi thống nhất đất nước

Các bạn ơi, bảy ngày, bảy tháng, bảy năm vẫn chưa thấy về, người dân đã tin tưởng hết chiến tranh, ba miền Trung Nam Bắc sẽ xây dựng đất nước, nên chúng tôi đã ở lại không theo bạn bè chờ lên phi trường đi lánh nạn CS, mà ở lại để xây dựng quê hương.

Năm 1975, nhà tôi đi trình diện được ba tháng, tôi 35 tuổi một nách sáu con, đứa nhỏ nhất chỉ 3 tuổi, mỗi tháng đi thăm nuôi chồng suốt tám năm sau mới được về. Nhà máy đường vẫn hoạt động, nhà nước quản lý lúa của nông dân, cho nông dân 25% còn lại phải bán cho nhà nước theo giá quy định. Tất cả lúa đưa về nhà máy sản xuất, gia công cho nhà nước, được hưởng 25%..

Sau khi nắm đầy đủ công trình sản xuất, theo quyết định của chính phủ CS, tôi thuộc diện Tiểu Tư Sản, nhà máy đường trở thành Hợp Tác Xã năm 1980. Nhà máy bị tịch thu.

Với chính sách lý lịch ba đời con và người cha của chế độ cũ không được lưu dụng, bị phân biệt đối xử đến tận bây giờ. Sau 8 năm tù cải tạo CS nhà tôi ra tù trở về, chúng tôi đã vượt biên năm 1983. Bỏ tất cả tài sản và sự nghiệp bằng mồ hôi và nước mắt, ra đi bằng hai bằng tay trắng.

Lênh đênh trên biển cả 8 ngày. Máy bơm nước hư hỏng, bị ba tàu Thái Lan bao vây, nhờ lực lượng đàn ông đông người, lai trang bị những cây tre làm súng giả, bọn cướp Thái đã rời đi. Đến ngày thứ tám, lương thực hết, Tất cả chúng tôi đã cầu nguyện, bất ngờ thấy một chiếc máy bay với giông chữ U.S. Navy trên bầu trời. Hai giờ sau một Hạm Đội USS Sterett 331 đã xuất hiện, tất cả đều được cứu vớt lên tàu. Chúng tôi được vào công dân Hoa Kỳ.

Suốt bao năm sống trên đất nước Mỹ, nhìn người dân hạnh phúc, đất nước thanh bình, dân chúng hiền hòa, chạnh nghĩ đến Việt Nam quê hương tôi, người dân cũng hiền hòa, chỉ thú làm ăn, không tranh dành với ai. Ai đã đem súng đạn vào giết dân tôi cho máu đổ thịt rơi, chia đôi đất nước. Giờ đây đã thống nhất, xã hội lại xuống cấp trầm trọng, mạnh được yếu thua chém giết lẫn nhau chỉ vì một chút bất mãn, kể cả cha mẹ ông bà, họ cũng không dừng tay chỉ vì một chút tiền không đáng bao nhiêu. Trong học đường, từ bé đã được giáo dục bằng báo cáo lấy điểm, một hình thức công an trị trong tương lai.

Đáng tiếc Miền Nam trước đây là dạy học sinh, biết vâng lời cha mẹ, thờ kính ông bà, Tiên học Lễ hậu học Văn, đạo đức, giúp người. Một nền giáo dục nhân bản và khai phóng giúp đào tạo bao nhân tài cho đất nước không còn nữa!

Miền Nam trước đây là rừng rậm hoang vu, đã được Tổ Tiên cha ông ra công khai phá, và xây dựng với bao mồ hôi nước mắt, mở mang bờ cõi trở thành một nước Việt Nam rộng lớn như ngày hôm nay, để rồi người Miền Bắc có chỗ vào làm ăn sinh sống, thì phải biết ơn Tổ Tiên, không để mất một tấc đất cho ngoại bang Tàu Cộng. Nếu mất nước con cháu chúng ta sẽ làm nô lệ suốt đời như người Tây Tạng, Duy Ngô Nhĩ.

Thời Vua Bảo Đại đã hòa bình, thống nhất đất nước, an cư lạc nghiệp, Một quốc gia Việt Nam đã được thế giới công nhận.

Người Việt Nam đã bị một cú lừa lịch sử, Tàu Cộng đã lợi dụng lòng yêu nước, giúp vũ khí, tài chánh, đưa học thuyết Cộng Sản Quốc Tế, dựng lại cải cách ruộng đất bên Tàu, khủng bố dân chúng miền Bắc, giết hại đồng bào miền Bắc trên 172

ngàn người năm 1953. Một triệu người miền Bắc phải trốn chạy vào Nam để lánh nạn. CS Tàu mượn bàn tay người Người Việt giết người Việt để chiếm toàn cõi Việt Nam. Đây là một âm mưu rất thâm độc của Tàu Cộng, người Việt Nam phải nhận thấy để đoàn kết dân tộc chống giặc Tàu, đánh đuổi ra khỏi đất nước lấy lại Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam. Hiện tại chúng tôi người Việt xa quê hương mong góp một bàn tay với các bạn ,hãy nhắc nhở con cháu nói tiếng Việt bằng cách làm gương nói tiếng Việt với con cái, nói cũng như viết tiếng Việt với người đồng hương, vì ai ra nước ngoài cũng biết ngoại ngữ cả, chỉ sợ chúng ta không thường dùng sẽ quên hết tiếng VIỆT mà tiếng Việt là một tiếng nói tuyệt vời, khó hàng thứ ba trên thế giới. Hiện tại Tàu Cộng có lớp học Việt Ngữ, dùng tiếng nói của chúng ta làm giáo điệp. Những người ngoại quốc cũng học khóa tiếng Việt vài tháng trước khi vào Việt Nam. Hãy nhớ tiếng Việt còn, đất nước Việt còn.

Hỡi các bạn trẻ ở trong nước và Hải Ngoại, các bạn được cha mẹ sinh ra, được thương yêu, và dạy dỗ, không phải từ trên trời rơi xuống, cũng không phải từ dưới đất nhảy lên, mà bạn được chọn làm người, phải biết kính yêu cha mẹ, có trách nhiệm với gia đình, và với tổ quốc. Các bạn may mắn sinh ra khi đất nước không còn chiến tranh, được học hỏi và thực hiện những hoài bão của mình. Hãy biết công ơn cha mẹ, quý trọng bạn bè và giữ gìn đất nước Việt Nam mà Tổ Tiên , các chiến sĩ đã đổ xương máu giữ gìn nước Việt cho các bạn có mặt hôm nay. Đừng vì ích lợi cá nhân, quên tình gia đình cốt nhục, mà phản bội quê hương. Hiện tại Dịch Vũ Hán lan truyền khắp thế giới, người chết bất ngờ trong nháy mắt, sinh mạng như cỏ rác.

Vậy hãy sống sao cho có ý nghĩa cho có ích lợi cho gia đình, cho tổ quốc. Trước sau cũng một lần chết, hãy chết cho xứng đáng là một con người biết suy nghĩ ,không uổng công cha mẹ sinh thành dưỡng dục cho ta được đầy đủ như hôm nay. Cũng xin nhắc các em sống ở hải ngoại, các em may mắn ở trên đất nước Tự Do, hãy đóng góp công sức mình cho đất nước mình đang sinh sống, đã xây dựng cho chúng ta có mặt hôm nay, hãy trả ơn và biết ơn bằng cách góp một bàn tay cho đất nước mình đang sinh sống được tốt đẹp hơn.

Kính chúc tất cả anh chi em được bình an, vượt qua mọi khó khăn trong cuộc sống đang gặp nhiều biến động nguy hiểm đến tính mạng con người.

Vĩnh Lữ - Lê Thị Nga { Sáng Lập Nhà Việt Nam tại Tampa Fl, 2003)

TB. Xin cảm ơn tất cả quý anh chi em đã cộng tác cùng làm việc chung trong nhiều hoàn cảnh đặc biệt , chia sẻ khó khăn trong những năm qua trong nước và Hải Ngoại.